

Wij hebben ons de moeite getroost om deze reeds meer omstre-
den kwestie nogmaals tot aan de bron na te sporen, en hebben
geraadpleegd "Monumenta Germaniae Historica, Hannover 1883,
waarin Deel I, pag. 250-252 de bovenbedoelde inventaris over
de kerkelijke goederen in extenso is opgenomen en waar alles
wordt opgenoemd wat zich te Staphinsere (Staphinseie) bevond.
Aan het einde van deze "capitularia" vat de "inventarisator"
echter nogmaals alles samen wat er dus in totaal "in het bis-
dom Augsburg" te vinden is aan kerkelijke goederen.

En hiermee heeft voor ons de mening air zou Staphinsere Ste-
vensweert zijn, voor goed afgedaan. Met deze naam is hoogst-
waarschijnlijk Staffeisee in het bisdom Augsburg bedoeld.

Doch al lag er dan geen abdij, we mogen toch veilig
aannemen dat onze gemeente-grond, gelegen tussen de armen
van de Maas die toen reeds als "handels-transportband" ge-
bruikt werd bij gebrek aan goede wegen, zeker bewoond is ge-
weest.

Ook de "Stevensweertenaars" hebben op zekere dag onder
de zwakke opvolgers van Karel de Grote vreedse krijgslieden
op sonderlinge schepen de Maas zien opvaren en misschien de
gruwelen van de invallende Noormannen ondergaan, die zich
in het nabije Asselo (Asselt bij Roermond) op een Frankische
burcht hadden genesteld. Precies 400 jaar nadat de Franken
hun eersten Koning kosen in 881 kwamen deze plünderzieke
scharen het in twisten en veten verdeelde Rijk van Charle-
magne binnenvallen. Dit Rijk dat zich uitstreckte van de Mid-
dellandse Zee tot de Noordzee en hetwelk deze grote staats-
man en veldheer door zijn genie had weten te beheersen, was
uiteen gevallen. Na herhaalde delingen en twisten kwam het
Verdrag van Verdun tot stand. De drie kleinzonen van den Gro-
ten Karel kregen, de een Austrië (Duitsland) de tweede Neus-
trië (Frankrijk) en de jongste Lotharius kreeg het middenpart